

بیانات در دانشکده علوم دریایی نوشهر - 14 / مهر / 1388

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریک عرض میکنم به افسران جوان عزیزی که دوران دانشجویی را طی کردند و فارغ التحصیل شدند؛ و از امروز رسماً جزئی از مجموعه‌ی پرافتخار ارتش جمهوری اسلامی محسوب میشوند. همچنین تبریک عرض میکنم به جوانان عزیزی که سردوشی گرفتند و دوران دانش‌اندوزی و علم‌آموزی را در دانشگاه‌های افسری ارتش جمهوری اسلامی ایران خواهند گذراند.

اهمیتی که برای نیروهای مسلح و کسانی که در این کسوت انجام وظیفه میکنند و به کشور خود و ملت خود خدمت میکنند و اهمیتی که برای این مجموعه قائلیم، اولاً از این جهت است که مجموعه‌ی نیروهای مسلح، برترین عامل در حفظ امنیت کشورند. نیروهای مسلح به گفته‌ی امیر مؤمنان دژ ملت، باروی ملت، حصن و حصار مستحکم مردم سرزمینهای خود هستند و امنیت را اینها تأمین میکنند. و ارزش امنیت و وزنش در هر مجموعه‌ی اجتماعی و برای هر ملتی، با چیز دیگری قابل مقایسه نیست. اگر امنیت بود، دانش و پیشرفت و عدالت و سرافرازی و عزت و دنیا و آخرت در آن جامعه میسر میشود. امنیت که نباشد، دستاوردهای بشری، دست‌نیافتنی میشود. این اولین دلیلی است که برای احترام به نیروهای مسلح و اهتمام به این مجموعه‌ها، انسان میتواند برای دل خود و رفتار خود اقامه کند. دومین دلیل این است که نیروهای مسلح در راه این انجام وظیفه، هزینه‌ای را آماده شده‌اند بپردازند که با هیچ چیز دیگری قابل مقایسه نیست. نیروهای مسلح، جان خود را به این میدان آورده‌اند. نظامی مدافع از امنیت کشور - چه ارتشی و چه سپاهی و چه دیگر بخشهای نیروهای مسلح جمهوری اسلامی - برای اینکه امنیت را حفظ کنند، جان خود را به میدان آورده‌اند. این، چیز بزرگی است. علت اینکه شهیدان عزیز ما هرگز از یاد ملت نمیروند، این است که این سرمایه را فدا کردند. اهل دنیا نه فقط از جان، از خواسته‌های حقیر هم نمیگذرند. مردان حق، سلحشوران، مدافعان ارزشهای معنوی، حاضرند جان خود را کف دست بگیرند و در این میدان قدم بگذارند.

عزیزان من! جوانان برومند دانشگاه‌های افسری ارتش جمهوری اسلامی ایران! شما یکی از پایه‌های مستحکم اقتدار این کشور محسوب میشوید. هر ملتی حق دارد و وظیفه دارد که در اقتدار خود بکوشد. ملت‌ها اگر خود را به مرحله‌ی اقتدار نرسانند، در کشاکش درگیری‌های جهانی و قدرت‌طلبی‌ها لگدمال خواهند شد. آن ملتی که به ضعف خو کند، ضعف را برای خود عیب بزرگ نشمارد، آن ملت شایسته‌ی سربلندی و عزت نیست. قدرتها، چکمه‌پوشان عالم، سرنیزه‌داران مستبد و دیکتاتور بین‌المللی، به چنین ملتی رحم نخواهند کرد. ملت‌ها وظیفه دارند خود را مقتدر کنند. البته اقتدار یک ملت فقط به نیروهای مسلح نیست. اقتدار ملت، یک حقیقت چندجانبه است؛ نیروهای مسلح، آن خط مقدم تحرك و نشانه‌ی اقتدار ملتند. اما یک ملت از لحاظ دانش باید پیشرفته باشد، از لحاظ اخلاق، از لحاظ ایمان، از لحاظ عزم و اراده، تا بتواند اقتدار خود را حفظ کند. ما تکیه میکنیم بر روی عناصر معنوی اقتدار. اصلی‌ترین عنصر اقتدار معنوی، ایمان است؛ ایمان به خدا، توکل به خدا، حسن‌ظن به خدا. این است که دل را آماده میکند برای ورود در میدانهای دشوار؛ این است که گامها را استوار میکند برای پیمودن جاده‌های سخت؛ این است که مشکلات را در چشمها کوچک میکند، هدفهای بزرگ را در اختیار انسان میگذارد و در مد نظر او و نگاه او قرار میدهد؛ ایمان به خدا. بدون این ایمان، انسان یک قالب مادی است. دل‌ها از عشق به خدا و عشق به معنویت و فضیلت، در آنچنان مجموعه‌هائی که ایمان به خدا ندارند، نمیتید؛ اقتدار هم به معنای حقیقی کلمه به دست نمی‌آید.

اقتدار فقط با داشتن سلاحهای پیشرفته نیست؛ با داشتن پول و قدرت سیاسی و تبلیغاتی هم نیست. اگر پول و سلاح پیشرفته و ابزارهای مخرب میتوانند اقتدار حقیقی را برای یک کشور به وجود بیاورند، رژیم صهیونیستی در

مقابل جوانان مؤمن لبنان در جنگ سی و سه روزه و در مقابل جان‌برکفان غزه در جنگ بیست و دو روزه، آنجور رسوا و مفتضح نمیشد. اگر عناصر مادی قدرت، برای اقتدار حقیقی کافی بود، دولت ایالات متحده در جنگ با مردم محروم و بی‌دفاع افغانستان، در اشغال افغانستان، در اشغال عراق ناکام نمیماند. اینها در مقابل چشم ماست؛ اینها آزمونهای بسیار مهم و ارزنده‌ی حقایقی است که شنیده‌ایم و خوانده‌ایم و دانسته‌ایم.

ملتها وقتی با ایمان، با هدفهای روشن، دل‌هایشان نورانی شد، عزم و اراده‌ی لازم را پیدا میکنند. دست تجاوز به جان انسانها و دست تطاول به زندگی انسانها دراز نمیکنند. اقتدار به این نیست که انسان به همسایه‌ی خود تجاوز کند؛ به مردمی مظلوم و بی‌دفاع حمله کند؛ از آن سوی دنیا برای سرکوب یک ملت و برای هدفهای نظامی و اقتصادی و سیاسی، ارتش خود را به هزارها کیلومتر اینطرف‌تر منتقل کند؛ اینها اقتدار نیست. قدرتهای مادی‌ای که بر چنین پایه‌هایی تکیه کرده‌اند و حجیم شده‌اند و وزن سنگین خود را در دنیای سیاست و اقتصاد بر دیگران تحمیل کرده‌اند، سزای این نابکاری را خواهند دید؛ سقوط خواهند کرد. ملتهای مؤمن اگرچه مستضعف، وقتی تلاش کنند، وقتی با عزم و اراده‌ی فولادین و با نیت پاک، با هدفهای درست قدم در راه بگذارند، آنها آینده‌ی جهان را در اختیار خواهند داشت. آینده‌ای که در آن تجاوز نیست، تطاول نیست، مسابقه‌ی وحشت نیست، مسابقه‌ی تسلیحاتی نیست؛ آینده‌ای مبتنی بر عدالت. عزیزان من! شما جوانان، پیشاهنگان و پیشگامان حرکت به سوی چنین دنیائی هستید. شما در نیروهای مسلح و جوانان عزیز ما در بخشهای مختلف این کشور، پیشگامان این حرکتید. جمهوری اسلامی ایران این پیام نو، این پیام روشن، این پیام صلح و سعادت را برای جهان امروز و فردا دارد. فردا مال شماست، تلاش کنید. با عزم راسخ، با نیت درست، با به میدان آوردن همه‌ی ظرفیت وجودی خود، آن هسته‌ی مستحکم را به وجود بیاورید، توسعه بدهید تا بتوانید به معنای واقعی کلمه سربازان و پیشگامان و پیشاهنگان این حرکت باشید.

امروز نیروهای مسلح به توفیق الهی در جمهوری اسلامی ایران امتیازات بزرگی دارند، امتیازات برجسته و کم‌نظیری دارند. این امتیازات را روزبه‌روز در خودتان افزایش بدهید. پژوهش و دانش و یادگیری را جدی بگیرید. دوران جوانی را برای بروز استعدادهای گوناگونی که خدای متعال در وجود شما نهاده است، مغتنم بشمرید. امکان خدمت را به این کشور، این ملت، با این هدفهای والا و روشن، قدر بدانید. حضور در صف مقدم دفاع و خدمت به یک چنین کشوری، یک چنین ملتی، به یک چنین نظامی افتخار بزرگی است. این افتخار امروز در اختیار ما، نسلهای پی‌در‌پی برخاسته و نشأت‌گرفته‌ی در انقلاب اسلامی قرار گرفته؛ این را مغتنم بشمرید.

امروز اقتدار ایران اسلامی را حتی دشمنان هم نمیتوانند انکار کنند؛ آنها هم اقرار میکنند. البته دشمن با نیت پیشبرد پروژه‌ی ایران‌هراسی - با این نیت، با این موضع خصمانه - قدرت شما و قدرت ملی این کشور و این نظام را فریاد میکشد. بخشی از این کار او درست و بخش دیگری، غلط و دروغ است. آن بخش که نشان دهنده و گویای قدرت نظام جمهوری اسلامی است، راست است؛ درست است. ما در دوران سی‌ساله‌ی جمهوری اسلامی از صفر شروع کردیم و به جاهای بسیار پیشرفته‌ای رسیدیم، ولی قانع نیستیم به آنچه رسیدیم. اما آنچه رسیدیم، قابل مقایسه نیست با آن نقطه‌ای که در آن قرار داشتیم. من از روز اول در نیروهای مسلح حضور داشتم؛ ارتش را، وزارت دفاع را، امکانات را، سپاه را، نیروهای انتظامی را با همه‌ی محتواشان، با همه‌ی ظرفیتشان، از نزدیک لمس کرده‌ام. امروز شما جوانان عزیز در قله‌ای قرار دارید که آن روز حتی با اشاره‌ی انگشت هم نمیشد آن را نشان داد و هیچ کس باور نمیکرد. اقتدار علمی، اقتدار تسلیحاتی، خودباوری، اعتماد به نفس، انسجام، پیشرفت، در بخشهای مختلف. این قسمت از حرف دشمن راست است. اما قسمت دروغ این حرف، آن چیزی است که او برای پروژه‌ی ایران‌هراسی آن را مطرح میکند. این اقتدار ملی عظیم جمهوری اسلامی برای هیچ کس تهدید نیست. برای همسایگان تهدید نیست؛ این یک فرصت است. بله، برای زورگویان عالم تهدید است، برای سیطره‌جویان عالم و مداخله‌گران در کار ملتها تهدید است، برای کسانی که یک روز از منابع عظیم طبیعی و انسانی این ملت بیشترین سوءاستفاده را کردند و لگد

به حیثیت و شخصیت این ملت زدند و هنوز در آرزوی بازگشت آن روزهای بازنگشتنی هستند، تهدید است؛ اما برای ملت‌ها تهدید نیست. رزمایش‌های ما تهدید نیست، موشک‌های ما تهدید نیست. هواپیما می‌سازیم، ناو می‌سازیم، جوانان برومندی مثل شما را به میدان می‌آوریم؛ هیچ کدام از اینها تهدید نیست. این، نشان دهنده‌ی این است که یک ملت میتواند ببالد؛ آن وقتی که به خود اعتماد داشته باشد و به خدای خود توکل کند و دل را از ایمان سرشار کند. این، مشوق ملت‌های دیگر است. ملت‌های دیگر بدانند و ببینند که اگر عزت می‌خواهند، این عزت پیش آمریکا نیست، در وابستگی به قدرتها نیست، در خرج کردن و پول دادن به کیسه‌ی سازندگان تسلیحاتی دنیا و دریوزگی تسلیحات آنها نیست، در جوشش از درون، در اعتماد به نفس ملی، در توکل به خدا و پیشرفت در اینهاست.

جوانان عزیز من! فرزندان برومند! این دوران آموزش را، این جوانی را، این عزت و خوشنامی ملت ایران را، این شکوه سیاسی این ملت و این کشور و این نظام را قدر بدانید و خودتان را برای فرداهای بهتر و فتح میدان‌های بیشتر آماده کنید. فردا مال شماست؛ آینده متعلق به شماست.

در مورد مجموعه‌ی نیروهای مسلح که خود یک خانواده‌اند، توصیه‌ی مؤکد من، مهربانی و همدلی و اتحادی است که بحمدالله امروز هم هست. ارتش، سپاه، بسیج، نیروی انتظامی؛ همه‌ی شما فرزندان این خانواده و برادران یکدیگرید. در مورد خصوص نیروی دریائی که امروز شما جوانان دانشگاه‌های دیگر و جمع ما همه میهمانان نیروی دریائی در این دانشگاه هستیم، بخصوص تذکر میدهم که نیروی دریائی امروز در بسیاری از نقاط عالم و در کشور ما یک نیروی راهبردی است؛ به چشم یک نیروی راهبردی به نیروی دریائی باید نگریسته شود. سواحل جنوب شرقی کشور که در اختیار نیروی دریائی ارتش جمهوری اسلامی ایران است، مناطق بسیار مهمی است و ظرفیتهای بسیار خوبی برای پیشرفت است؛ به آنجاها اهتمام کنید و اهمیت بدهید. دریانوردی‌ها را که امروز بحمدالله شکل پیشرفته‌ای نسبت به گذشته گرفته است، ادامه بدهید، به زیرسطحی‌ها اهمیت بدهید و توجه کنید، امکانات و تجهیزات پدافندی شناورهای سطحی را در همه جا، بخصوص در دریا‌های جنوب مورد توجه قرار بدهید. نیروی دریائی امروز بحمدالله ظرفیتهای خوبی دارد؛ بحمدالله فرماندهی خوبی هم دارد. امروز تلاش شما میتواند ثمرات زیادی را به بار بیاورد و شکوفائی‌هایی را برای شما، برای نیروی دریائی، برای کل ارتش جمهوری اسلامی ایران و برای نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ان‌شاءالله به بار بیاورد. این را از خدا می‌خواهیم، به او دل می‌بندیم و مطمئنیم که آنچه را که او اراده کند و اراده خواهد کرد، به آن خواهیم رسید.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته